

ארי לשנר

בן חנה ופסח

8 באפריל 1915 - 16 במרץ 1948

ארי לשנר נולד לחנה ולפסח לשנר ברובע ברוקלין שבעיר ניו-יורק, באזור מאוכלס כולו יהודים. את ראשית ימיו בילה כמעט רק בין יהודים - בבית הספר וב"סיטי קולג'" של ניו-יורק, שם התמחה במדעי החברה. את ערכי הציונות הסוציאליסטית ספג בבית, ובגיל צעיר הצטרף לנוער "פועלי ציון", שממנו צמחה בראשית שנות השלושים תנועת "הבונים". בתנועה מילא תפקידים רבים - מדריך, מרכז סניף בערי שדה שונות, מרכז מחנות קייץ, עורך עיתון השכבה הצעירה, חבר המרכז. הוא היה מדריך ומחנך בחסד, מהבולטים שבין בונים ומעצבי דמותה של התנועה.

בשנת 1939 היו ארי ושרלי מועמדים לעליה, אך פרצה המלחמה וכל הדרכים נסתמו. ארי יצא לחוות ההכשרה של "החלוץ", אחר-כך חזר לריכוז פעולת התנועה בניו-יורק, ועם כניסת ארצות-הברית למלחמה התנדב לצי המסחרי כקצין אלחוט. עד סוף המלחמה התגלגל על פני הימים, ואז חזר לניו-יורק והצטרף לצוות הארגוני של "המוסד לעלייה ב'". תפקידו היה לגייס צוותי מתנדבים לאניות שנרכשו בארצות-הברית וצורפו לצי המעפילים. הוא גייס את המתנדבים לשתי אניות המעפילים הראשונות שנרכשו בארצות-הברית, ובין האחרים גייס גם את עצמן. אנייתו יצאה את ניו-יורק בפסח 1946 והפכה לאניית המעפילים "הגנה". היא הפליגה פעמיים - פעם מצרפת ופעם מיוגוסלביה. בפעם השנייה נפלה האניה בידי האנגלים. אך הצוות הוגנב ארצה. וכך הגיע ארי לכפר-בלום באוגוסט 1946. כאן חיכתה לו משפחתו - האשה והתינוקת.

קליטתו היתה קלה. לא תמיד עמדו לו כוחותיו הפיסיים בתנאי העבודה והאקלים הקשים, אך העיקר עליו התלבטויותיו - על הקיבוץ, על הפרט בקיבוץ, על פרטיותו הוא ועל חירותו האישית. אך מי שהכיר את ארי ידע שזהו טיבו: להתלבט, להביע ספקותיו ברבים, להטיל ספק הן בדרך בה בחר והן בכוחותיו הוא - ולהמשיך בדרך.

אך הרבה לא יצא לו להמשיך. ב-16 במרץ 1948 בשעות הבוקר המאוחרות, עבד ארי כחשמלאי ותוך כדי עבודתו עלה לצורך תיקון על אחד מעמודי החשמל של גדר המשק. על העמוד פגע בו כדור קטלני, שנורה מגבעה בכפר סלחיה שמעבר לירדן. הכדור פגע בריאתו, וכעבור שעה קלה הוא מת. בן 33 היה.

עם הסתלקותו איבד הקיבוץ דמות מוסרית, בעלת יכולת חינוכית גדולה, שלא הספיקה להתגלות במלוא אונה.

[לדף הבית]